

18.2.1929 223

Paul Rehl.

לחילופת המכתבים בין לוכ ואמרי

אללה, ורָק בְּמַשְׁעַ הַשָּׁנָה יֵצֶא חֲדָב
מְרוֹעַ נְעָלָם הַעֲוֹרָף בְּש

דוקא? לכאורה – משומש שנורוּטוֹ
שליה. מציאות בשורה, לפדרות
העותומני העזום יחשיכתנו: 2000
טהה המש בין ירושלים ווונגרון
פעוט אשר אין לטיט הנציג ו'
אלא להתקיף עלו ברכות זו
ולנברך נס את חושבי הארץ
גנטרו עי התאמכות קלה זו סן
המכנרה. מרווע לא נודמנה?
נס פנכי עיראק ולעומת זו
חישלום 200000 לירה בערך
הככוש. מציאות היא שצרכי זו
זהן לה? האין העברת, שנם
זה חל דוקא השנה מבלי שהאו
אות להשדרות הנמצאת לעט
בעורף הנרול' בכל הדברים הא-
ומונץ ישיק השנתה. והכו
איין ביכלה של עירית ירושלים
אהת הספקת החיים לעיר, ולכך
להקל, טלית את הטemptה ולט-
הזהב אשר חנה לטפשלה בסכו
לירוח. מען שחרור את כספי
הטemptים הירושלמי לתאLOWMI נג-
טקה אונאה לחברת אנגלית אשר
כיניהם את מסען חיטים השני.

בכדור – חסל סדר העור
שרוֹן מְנוּ אַיִלָּוּ מְאוֹת אַלְפָיִם
אֲוֹלֶט' סְפָהָר פָּנִים יְלָקָה הַיּוֹשֵׁב
בְּקִיטָּנוֹת וְחַבָּע אֶת חַלְקוֹ נָסָב
הַפְּלִיטָה – חֻזְרָאָמְרִי וְסְמִיעִים,
עֲרוֹף' הוּא אַפָּצָעָר הוּא וְ
רוֹבָצִוָּת. הַחַיְבָיוֹת אֲשֶׁר עַלְמָר
וְאֶלְמָר כָּבֵר סְכוּם שְׂכָרָאִי

עלוּיָהַ בְּבוֹדִים.
בְּנֵי חַמְשָׁבָן יֵצְאָו חַלְקָה, וְמֵר ג
אַפְּרִיגְטַּמְּכָנָגָן-בְּבוֹדָא, לְעֹזֶר אֶת ה
אַבְּבוֹר, עַל רַוְתָּבָן חַטְוִסָּתָם ו
עֲוֹנוּ רַוְתָּבָן הַסְּפִינָה, כְּשַׁהְרָאָזָן
הַשְּׁנִי, מַאֲשָׂר — לְאַ-קְּאָזָן ג
אַבְּבוֹדִים, אֶלָּא לְקוֹוָה לְגִינְוָוָל
עַל הַעֲמִילָה הַסְּחָרִיתָה — קְרִיוֹן ג
עוֹתָהָהָ תַּחַפְעָולָתָה וְחַבְלָכָלִיתָה בְּ דִיעָזָן

האיסופורט העצום הזה בארץ דלא
אקסספורט ? שטאָ בווער של כספי אדרך
סוחויל ? או, אם נאומת מששש הפסים
לעכיה ושותיה נלנרט, מכלוי להשתקע
בגמפלים יערנים, יש בהן אונס סיטן
ולחצינוכ נדול ? אוילס באין כל בטחן
שהווער ייחטיד לאווך יטיס, ישכו גס
שורש של משביר חפור לאויך ולטנטשלחה ?
עליתיד לבואו, או שמא יש צאנז גס זוט
של השקעה – מכינות וארכי בנין, חתרוים
געטיטים לחישטה, ווועצחרות תצדרוכת ?
לעיגרים עד שייחלו הפעלים – חזאריס
לשאת פרייז או מהבטלה קודם כל – סברא ?
וועעל עלייה רמת החיבוי, נאשיך זורם
כוהה של השקעות יתכן וכשעה שרמת
חויהה של התואמים ענורה על ידו. נשארה
ירורה סאר, ושנית, מאבר המכם אה
טמיהה הצרחה באשר הווער מעככ את
החקפת אוזם הפעלים העתידים להעטיר
את הארץ – זיאוביה על רגליהם, ועוד
ונאותה ? שמא אין – האיסופורט מתחיק בטרפה
זאהו בין כל אוכלאמי הארץ – או טיליא
אין להכיא טפנו ראייה בה תחנת לעל ?
בלילית של רמת התווע – באשר חלק אחר
בן השוב גוטל בו ובמכם המשלחם
עליו עשרה בוניהם, למי כנותו, חמיטרי,
יעוטה התליך החני ? כי אלה – אין
פענינו של פוציר, הסושבון, הטרבר
קסיך, אשר אין, לפניו אלא – מס' האוצר
חצובן חבנסותו, והוואתו – בשנה זו
בשנה אורת – ולא כטראני – אשר עתרה
ככלבי של הארץ לעיגן ?

אכן דבר – אחר : טבריאיל לא ראתה
אטנטה – אי, אוגע, להגןיע אחות – החומר
אלא – נתן, טרטומ ? אלא – הבלתי – אותו ?
כל – החבלת – התאטשרית – בחליפות האכת –
ים – חגולאה – ומוא – הדבה ? העלם – מרופית
עוזר – שבקומת – המשלחם, בסכום פליין
ונגע, במשע – שחנ – וווח – גרא – שטבת
אפרטום ? היא – היוא – הסבה – שבעלה ? נעה
מעשע – עצו – זהורוות – המשלחם – לה –
טורי, מן – העורף – הטעוד – וויה – נפח – ולהע –

ארקה עשתה עמו סטלה א"ז
טרסתה, וו הפעם הראוונה, את חליות
הסחבים שנינה ובין משלוח לוונו
בעין רתקאי' הארץ-ישראל. באן כל
יכולת חוקת לדורש פרסום העורות,
חרינו וקיקס "חדר" מושלט ברצוינו
לגעת אוח-הנעה. לפני ולפניהם טרונן
השלטון וסמכונם בעל כרחנו אוח טוני
הטוב מכעיזו כשות טואילט להעינך לנו
ידעיה או הסבירה על מה שנחמק ונחמס
בחדרי חורשים. אין ספק, שטעה רב זה
של רוחב-לב אשר געשה הפעם ישטש
חקרים הקוגע והכח לשנים יבשו וברבו
ימי התפתחות וديمقרטיה המדינית בא"י
יהיה נס פָּרָךְ וכור לטי' על זכות
וז שנתנו-לנלה על ירו. מעתה יהיה
ונ לנו לחושבי הארץ הואה, משוח
במקום נאום דחקאי', השמי של שר
הפטונות וטלאות היזנאה, פאיות
עינם ננוו ולא גורעו. גנטובין, נאף מה
שנתפרט – וודאי היה נכתב אחרת אלטלא
ירעו המתבריר. כי, תפעם אין זו תלעת
בכתבים, שבתווך בוחני הפשנרים. אלא
דברים העתידים, גוראות אור.
כי מה הם כל-הנחות הטעונים
העיקר – התקאי, בעצמו ובכניו. נס כטה
הפטונות וטלאות היזנאה, פאיות
עינם ננוו ולא גורעו. גנטובין, נאף מה
שנתפרט – וודאי היה נכתב אחרת אלטלא
ירעו המתבריר. כי, תפעם אין זו תלעת
בכתבים, שבתווך בוחני הפשנרים. ואלה
ונן בוטן האפל – את. תע-לזה ותחת
בשבוח – העברנות – אם לא, טנסים
מהוכן, לבב נגבה, חם נשלום, לב-העם
המבען הוות נגביל יבל, למפטון על פני
הפטון שלחה את הזרחות – היא, בערכו. המבריע
בפזק רכסים – טר. פארץ – אלא, נצמוך
עפשו לרכיב את בשער – ותחויב את
בק�ו, הפטון – האזני – פסן – בראה

בניהם את מסעלו ה-
קוצר - חסול
שרו מטנו א'ין
אולט פטהר סן
בקטנות ויחבע את
השליטה - חור אמרו
הערוף הזה אף פז
תוכניות החיהיות
לא ישר כבר סכו
עליו דבורים.

חחובון י'גא
אסרי מתקנים - בוראו
הצבר... עלי רוחב
עוון רוחם היפינסי
והשיני מאושר - ג
הצברים. אלא לקו
של התפעלה הנטחרית
שות התפעלה י'חכלן

התקמל גרטנער
לפרנקווט ציטו
הטשרה דנרטניה נ
בי רשותם אם מסכימים
נס דנה בשאלת זו ב
רשנית. אימרים שזו
לקבל את החצעת, מכ-
כל אסירות לחייב
טרוצקי בסני התנשוי
לי. כמו כן אין בטעון
בנרטניה אסיעים כזו
אחרי כל דסוקות הא-
ככל ואת העעה רשות
הסיביטיס - אין עיר ל-
הARTHOROT. למווע
תחנת הרדיו -

משי, ועדת הכתירות
כיו בין 618,882 איש
בחירה לטועצות העירו
רות 410,922. להרבב ו-
נכנו 24.6 אחוזים בלו

מן השוב נוטל בן בגמנס התשלטם
עליו עשרה בניינים, לרמי כוחו חפסדרי,
לעומת החלק השני, כל אלה אינם
מעוני של מוכיר המושבות, המבר-
בסקייר אשר אין. לנו אלה. סכום האוצר
וחשוב הנכונותינו וונצאותינו בשנותנו
ובשנה ארית-ולא, במריגאי, אשר עתודה
הכלכלי של הארץ לעגינה.

אכן דבר אחד: מכך לא ראתה
ספשה איז' צווק ללחניע, תחוך החומר
שלא ניתן לטרופס, אלא הבלתי אפקת-
בכל הרגלים האשרה בחילוף אפקט-
רים חגילות, והוא - דבר העם מרווח
העירוף שבקנוף: הנטשרה, בסכום פילין
טוגט, בשמי שנה וחתון, נראיה שפטה
הטרוסום הייא השבה שבסלה נעתה
המשעה עצמה: הוראות הטשרה מה-
פטרו מן העודף הטעור, והיה מבה ולחע-
סרו אל חתימות: החרכות, י'סעלתו
הרגילה של האוצר, כי יוזד מרי רבו
התביעות עלי עוזף זה הצד אלה שראו
בו את כספו, שניקח מהם בשנות דזון-
ורחשו את הוצאותם לשובם בשנות דזון-
עיר שנראה רוח, כי אין עצה זיין תכונה
כחצלו טים אלא עיי' העברתו יSEN
העולם, כדי שאפשר ניהוח למתח את
הקוות ולתראות: ראו - ריקת היא; אין
עורף לטשרה איז' - כבר אכלו הרגעון
שלו A. T. O. O. ווחזב חעהותני זאשר
הומו אל-נשאה עיי' הוצאות הדריד
זעירות יושלים, זיהו עלה ברועש, ועתה
חמה ונשלה פרשת הערוף, ולשואן נפ-
חיבעותיכם. לא יא... לא יא... לא יא... לא
יעוד כטוטבר 1927 - לאחר
עומו של סטפן קון זיין מנהל הניטרים
כאו לווד פלומ' חם. מנהל הניטרים
דיויט לעוד אה' אוניב' עטה ברו, כי אין
צחאות חקאות בעורף, באשר הוא הוציא
או נועד לטטרות אחורה, נראיה שחדרב-
חו איז' ריק בנדר חכינה, שכן בתקציב
הטוקם ל- 1928 טרם נכנו תלותם

עיניהם גנוו ולא גרוו בפסובני, נאף מה
שנהפרטם - וראי היה נכתב אחרית אלטלא
יבעו המתברות, כי תפעם אין זו תלות
מבתבים שנחוך בהגי המשוררים, אלא
רבאים העדרים, פראות אור.

כי מז הם כל הגותלים התשוגים
גס, של פס הנציג גםם של טניסטר
המושגים לבלי חוגור, תליה, את וטום
העקריו אשר קבע את גורל אוצר חפס-
שלח בתקופה וגסקורת, הן בשעת גאות
וון בזון הפלט-את העליה והחתה
ששובו - העבריה - אם לא טנסים
מוחכם, לבב יונתן חם ושלום. לב העם
המבען חונה ולכל יכל לטוטוח. על פניהם⁷²
הטשרה את הדראתה החא בערכו המכרי-
לשן רבסטים של חארז, אבל יצמך
עכשו לרוב, אתה בשער ולתוכית את
קפטון, הפעל האזוני פפלו ננראיה
טלהוכר - בשפטוין המפזרים בעודה
רשיות בעלה נושאקה של חור-טלכוו,
גם השגרה, של טהורי החודרות הפינ-
פיית - בטינספערין, הנטיבות נוח לתה
בגראת, להסתפק בענפות ונדחות של
סאוקה כלכלית, ושל עלא, שנויים לטובם,
בגדי לטאות ולטרש מונחים אחרים שייהוו
חולפים יותר את פאיומה של ארץ, אשר
על אפס נחתם: של מושליה איגוד ולא
תהייה בכלל הארץ.

ההעפלה יטאניה הנטשרה
א' פגעה כל גוראות כסעת גברוי - פ-
אטורי עלי הנטרות הנטרים, לטפאה חסנוטים
העצומים של החב-פסח בפרק זה - רחוב
לגו' של חנסטר, פאן הוא רואה את
הסיפן הפהבק, געלאה רמת-החיים של
אנטיקו, מאפאן, ולרוחת הכלכלית, ישכן
לבוי זמפע, אותו חוא זין לכניסת-סוחנות
חארוכ, אנטיל, סובן אסחות חצרת, אשר
ישוכן עשיר, מביא לו א-ברונ-סיבת
פערר ליטו, האנטקוט, את ההטם חרב-
שנובה-חסן, קמטשרה, והטיגטן חטפניל
גאלאן אינו, רקשא-בלל - מטה-נטשרה

עליה אל-8 אלטום לא
ברור איזואו, טאמ' לא
יעי חוץ לכסן חובות,
לסלק נס בשנות הבאות
לאי לשנה עיח' חובות
החותם י'חטפשים
שיה' תליין, דה' לא ז-
עליה אל-8 אלטום לא
ברור איזואו, טאמ' לא
יעי חוץ לכסן חובות,
לסלק נס בשנות הבאות
לאי לשנה עיח' חובות
החותם י'חטפשים
שיה' תליין, דה' לא ז-

הצבר לבייא
הצבר לבייא
וטה איזודקטן, ואם לא גשחה-גה, היה כ-
לק איז-קעשית וαι התשובה, ביכולה
קאבו, איז, פאן דה' דה' דה' דה'
חצ'ה אלטערת, איזו, שוכנת, קוט'יה
ישולמי רמלה, איזו, דה' דה' דה'

הה' לבא מווא הנר שב-כראום
שלא, חלקיים לפאסרו של חה' לביא;
הה' לא, לא, לא, לא, לא, לא, לא, לא, לא;
שלא, חלקיים לפאסרו של חה' לביא;
הה' לא, לא, לא, לא, לא, לא, לא, לא, לא;
שלא, חלקיים לפאסרו של חה' לביא;
הה' לא, לא, לא, לא, לא, לא, לא, לא, לא;
הה' לא, לא, לא, לא, לא, לא, לא, לא, לא;

